

більш характерна для фізичних осіб (найманих робітників) та малого бізнесу. Вона є необхідною для суспільства при економіці у стані кризи, незначне недоотримання бюджетом коштів.

Як ми бачимо є двоїстість у визначенні сутності тіньової економіки. З однієї сторони – це можна вважати способом життя, а з іншої це спосіб виживання суспільства при економічній кризі. Позитивним ми вважаємо те, що за допомогою «тіні» громадяни можуть забезпечувати свою життєдіяльність. А негативним ми вважаємо великі суми, що недоходять в бюджет у вигляді податкових надходжень, а також коли виводяться фінансові ресурси у офшори.

Таким чином, на сьогодні пріоритетного значення набувають процеси детінізації національної економіки у сфері протидії тінізації фінансових потоків і легалізації ринку праці. Детінізації земельних відносин, що посприяють соціально-економічному розвитку, підвищенню інноваційності економіки, вирішенню проблеми наповнення бюджету, Пенсійного фонду України.

Список використаних джерел:

1. Базиліук А.В., Коваленко С.О. Тіньова економіка в Україні: [монографія] / А.В. Базиліук, С.О. Коваленко. – К.: НДЕІ, Мінекономіки України, 1998. – 206 с.
2. Варналій З.С. Теоретичні засади детінізації економіки України / З.С. Варналій // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2014. – № 1. – С. 46-51.
3. Фоміна М.В. Корупційно-тіньові відносини: політекономічний аспект / М.В. Фоміна // Економічний нобелівський вісник. – Дніпропетровськ, 2014. – № 1 (7). – С. 471-478.

Шевчук О.Д.

кандидат економічних наук, доцент;

Бельдій А.М.

студентка,

Вінницький національний аграрний університет

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЮЧОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИБУТКУ

На сьогоднішній день існує багато суттєвих, і в той же час складних невирішених проблем вітчизняного оподаткування. Одним з таких аспектів є процес вдосконалення та поліпшення взаємовідносин між державою та платниками податків. Державна податкова політика є

системою рішень, підходів, заходів щодо мобілізації коштів платників податків з метою забезпечення поповнення бюджету держави та бюджетів усіх рівнів. Саме ефективна податкова політика створює надійні умови для розвитку підприємств, галузей, регіонів, що відповідають основам політики економіки держави. Рівень розвитку та ефективності податкового регулювання позначається на конкурентоспроможності економічної системи країни, її структурі, динаміці, тобто застосовується механізм впливу на економіку. Тому основна проблема полягає в підвищенні дієвості оподаткування для створення стимулів щодо високої продуктивності підприємництва, зменшення обсягів тіньової економіки і забезпечення поповнення бюджету.

Прийняття Податкового кодексу України усунуло частину недоліків, які були притаманні механізму справляння податків, але не позбавило багатьох суттєвих проблем, які потребують розв'язання. Отже, актуальним є формування подальших напрямів удосконалення методології визначення податку на прибуток підприємств [1].

Сучасні проблеми оподаткування прибутку підприємств висвітлюються у наукових публікаціях таких науковців, як В.А. Дерій [2], А. В. Дмитренко [3], Т. І. Єфименко [4], О. М. Рибалко [5] та багато інших.

Дохід і прибуток належать до основних об'єктів дослідження економічної науки. Їх отримання й максимізація – мета функціонування господарюючих суб'єктів. Поряд із цим держава вбачає своїм завданням перерозподіл доходів і прибутків із метою регулювання економіки, забезпечення розвитку суспільства та добробуту його членів. Одним із методів такого перерозподілу є оподаткування. Для того щоб воно було ефективним, потрібно попередньо дослідити сутність об'єкта з метою з'ясування його апріорної придатності для податково-перерозподільного використання. Поглиблений аналіз мікроекономічної моделі ринку зумовив потребу в диверсифікації підходів до висвітлення проблеми доходу й прибутку суб'єктів господарювання [6].

Однією з проблем оподаткування прибутку вважають проблему переплат з податку на прибуток, що існує з 2012 року, коли законодавство передбачало авансові платежі. Відтоді накопичилося 30 млрд гривень переплат. Але завдяки перевиконанню планів цих коштів, здійснювалася виплата боргу перед бізнесом за передплату податку на прибуток. І значну частину вдалося погасити.

Одним із способів перевірки оподаткування прибутку є контроль за правильним нарахуванням та сплатою податку на прибуток, основна мета якого полягає в забезпеченні дотримання податкового законодавства суб'єктами господарювання та попередження виникнення податкових правопорушень. Суб'єкти такого контролю – органи державної фіскальної

служби, а об'єкти – всі господарські операції, пов'язані з обчисленням податку на прибуток.

Як зазначає І. В. Ткаченко, основною проблемою проведення податкового контролю є те, що чинними нормативно-правовими актами не встановлено чітких процедур організації проведення документальних перевірок платників податків та, як правило, кожний контролюючий орган самостійно розробляє правила та порядок проведення перевірок у вигляді методичних рекомендацій [7, с. 226].

Специфікою податкової перевірки є те, що вона проводиться за допомогою документальних способів контролю, так як податок на прибуток і його база оподаткування є виключно розрахунковою величиною, яка підтверджується лише документально. Контролюючі органи здійснюють перевірки суцільним та вибіркоким способами. З метою отримання більш надійних відомостей бажано використовувати суцільний спосіб.

Основною проблемою на сьогодні залишаються недостатні та нестабільні податкові надходження до бюджетів усіх рівнів. Для підвищення доходів до Державного бюджету України, необхідно підвищити ставку податку на прибуток для великих підприємств, оскільки це дасть змогу збільшити доходи від цього податку не завдаючи додаткового податкового тягаря на малий та середній бізнес. Також необхідно переглянути умови сплати податку на розкішні автомобілі, оскільки існуючий податок на автомобілі, базою оподаткування якого є об'єм двигуна, можливо легко обійти, якщо купити новий розкішний автомобіль з об'ємом менше 3000 см³. Ще одним кроком до збільшення податкових надходжень є перегляд умов надання пільг [8].

Удосконалення оподаткування податку на прибуток слід підпорядковувати передусім меті стимулювання інвестиційної активності аграрних підприємств, науково-технічного прогресу. Є два шляхи реалізації цієї мети: зниження ставки податку і запровадження інвестиційних податкових пільг. У процесі удосконалення податку на прибуток аграрних підприємств, необхідно вирішити також проблему необґрунтованого перенесення підприємствами, що не можуть ефективно господарювати в ринкових умовах, своїх балансових збитків на наступні податкові періоди, що стало одним з основних каналів уникнення податку на прибуток. З цією метою варто було б надавати право переносити балансові збитки на наступні податкові періоди лише новоствореним підприємствам, а також підприємствам, що здійснюють інновації [9].

Отже, становище економіки країни, а саме рівень та динаміка надходжень податків до бюджету, потребують безперервного та ефективного дослідження та удосконалення для запобігання небажаних

результатів для розвитку нашої держави. Аналізуючи діючу систему оподаткування країни можна дійти висновку, що вона є досить слабкою, незавершеною, заплутаною та розбіжною. В подальшому необхідно приймати всі ефективні заходи для запобігання викривлених показників в операціях з оподаткування прибутку.

Список використаних джерел:

1. Мельникова Л.О. Податок на прибуток підприємств: шляхи вдосконалення в умовах упровадження Податкового кодексу України / Л.О. Мельникова // Наукові праці НДФІ. – 2011. – Випуск 1 (54). – С. 16-23.
2. Дерій В.А. Проблеми обліку витрат і доходів підприємства та перспективи їх вирішення в Україні / В.А. Дерій // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – № 4. – С. 7-11.
3. Дмитренко А.В. Класифікація видів діяльності як основа обліку доходів і витрат від спільної діяльності / А.В. Дмитренко // Економіка і регіони. – 2012. – № 3 (18). – С. 125-127.
4. Економічна енциклопедія: У 3-х т. Т. 1 / Редкол.: С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: ВЦ «Академія», 2000. – С. 874 с.
5. Рибалко О.М. Узагальнення змісту доходів і витрат у системі управління підприємством / О.М. Рибалко, С.О. Бестер // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2012. – № 3. – С. 163-166.
6. Скібіна С.О. Інститут доходу як інструмент узгодження конфліктних процесів в умовах трансформації економіки / С.О. Скібіна // Економічний простір. – 2013 – № 23/1. – С. 78-86.
7. Ткаченко І.В., Кашина О.В., Мелешко М.М. Особливості державного податкового контролю в Україні та зарубіжний досвід розвинених європейських країн // Вісник КДПУ імені М. Остроградського. – 2009. Випуск 6/2009 (59). – Частина 1. – С. 224-228.
8. Макарчук І.М. Аналіз податкових надходжень до бюджету України / І.М. Макарчук // Економічний вісник університету. – 2016. – Вип. 28(1). – С. 197-202. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/escvu_2016_28\(1\)_27](http://nbuv.gov.ua/UJRN/escvu_2016_28(1)_27).
9. Жидяк О.Р. Вдосконалення системи оподаткування підприємницьких структур аграрної сфери / О.Р. Жидяк. // Ефективна економіка. – 2013. – № 6. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_6_13.